

Hrozné neštěstí.

Stará Fordova opera se sřítla. Mnoho lidí v troskách pohřbeno.

Washington, 9. června. — Stará Fordova opera na 10. ulici, v níž president Lincoln byl zavražděn, se sřítla. V době neštěstí nalezalo se právě na 500 vládních klerků v budově a většina z nich j-n divem se zachránila.

Podlaha prvního poschodí se sesula následkem toho, že pod ní kopán byl nový sklep, a strhla sebou též tři ostatní nad se nacházející podlahy se všemi tam zaměstnanými klerky. Počítalo se, že asi 500 lidí bylo zraněno a asi 100 lidí bylo mrtvých.

Gen. Schofield z Fort Mayer vyslal na místo neštěstí dvě oddělení jízdy a dvě setniny pěchoty; ministr námořnictví vyslal veškerý lékařský personál, zde se nacházející, aby dle možnosti pomáhal, a zároveň nařídil, aby poranění dopraveni byli do námořní nemocnice. Též z jiných míst vysláno bylo pomocné mužstvo. Po 11 hodině vytažen byl ještě jeden mrtvý a panují obavy, že ještě osmdesát lidí ve troskách jest pohřbeno.

V poledne bylo zaznamenáno jedenašát mrtvol; každá minuta odkladu a pozdržení v záchranných pracích zvětšuje pravděpodobnost, že tím více osob ve troskách pohřbených zhyne.

Příčinou příčinnou neštěstí bylo kopání sklepa, které dělo se na rozkaz ministra války. Klerkové udávají, že budova kolísala se na všechny strany, když kolem jel vůz s těžkým nákladem.

Jakmile klerkové v třetí poschodí uslyšeli ze zdola podezřelý hlomoz, který jim zvěstoval nebezpečnost, spěchali k oknům a skákali na střechnu sousedního domu. Mnoho z nich zachránilo se tímto způsobem. Klerk George M. Arnold, virginský černoch, spatřen byl u okna třetího poschodí. Ze zdola bylo naň voláno aby neskákal, avšak zoufalý mladý muž učinil pokus, skočil však nešťastně na kamením dlážděnou ulici a zůstal na místě mrtv.

Panují obavy, že více než sto osob při hrozném neštěstí zahynulo. Místo neštěstí poskytuje hrozný pohled. Stěny budovy sice ještě stojí, avšak vnitřek jest jedinou hromadou troskek.

Budova ta byla již před nějakou dobou prohlášena za nebezpečnou, vzdor tomu však nebyla nijak opravena. Podlahy byly velice obtěžkány listinami a knihami pensijního oddělení ministerstva války a v budově bylo zaměstnáno 475 klerků, z nichž část nalezala se v přístavbě a v tiskárně. Ti ušli strašnému osudu. Z ostatních sotva jediný unikl bez pohromy.

Do deseti hodin bylo vytaženo z troskek 28 osob. Nešťastníci jsou vesměs poseti ranami a mají roztrášené a přelámané údy. Rozčilení mezi přáteli a příbuznými jich jest ohromné a tisíce lidí tlučí se kolem místa neštěstí.

Jistý dělník, černoch, který byl zaměstnán při kopání sklepa a vyvázl jen s několika lehčími pohmožděninami, pravil, že již včera prohlásil, že klenutí se sřítá, poněvadž podlaha, když někdo po ní šel, se prohýbala; s nímž bylo ve sklepe zaměstnáno ještě dvacet jiných dělníků, o nichž on neví, co se s nimi stalo.

Všechny nemocnice ve městě jsou připraveny přijmouti raněné. Jakmile bude jen možno, bude sestaven úplný seznam všech osob v budově zaměstnaných.

Do 11 hodin bylo z troskek vytaženo osm mrtvol, z nichž tři nemohly býti již ztotožněny.

O 3. hod. odpoledne bylo z troskek vytaženo 24 mrtvol a 49 raněných; vyvázli jako zázrakem hrozní smrti. Poslední muž, který za živa z troskek byl vytažen, byl kapt. Dowd z Indiány. Byl nalezen pod hromadou kameň a malty, kde ležel přes tři hodiny. Nad ním utvořila se ze dřeva jako ochranná hrádka, která jej zachránila.

Může považováno být za zázrak, že tolik lidí vyvázlo jen s menším poraněním. Mrtvol, které byly vytaženy, poskytují pohled, který každému na vždy utkví v paměti. Mnoho z nich nemělo ani nejrvení podob s lidskou bytostí. Spíše měly vzhled jako neformní balíky potříštěné krví a špinou. Nos, ústa a oči musily nejdříve býti očištěny, když byl někdo vytažen, aby poskytnuta mu byla první pomoc.

Dnes odpoledne pouštěli hasiči proudy vody do troskek, aby utišil se hustý prach, který stále se vznáší a práci nemožnou činí. Když jistý vl dní klerk proti tomu protestoval, že tím důležité vládní listiny mohou býti pokřeny, zvolal jistý muž: "My se zatř... málo staráme o papíry vlády, která nechá klerky své pracovat v takových budovách. My chceme zachránit lidi a ne papíry." Márnice podává hrozný pohled. Mála tato budova nepostačuje pro všechny mrtvol, a proto musila býti ještě jedna místnost k účelu tomu připravena. Doposud není možno sestavit důkladný seznam mrtvých.

Státní čin vykonal při neštěstí asi 20letý černoch Basil Loockwood. Hned po sesutí podlah seznal, v jakém nebezpečnosti nalézají se lidé, kteří stáli v okenních otvorech a úpěnlivě o pomoc volali. Vyšplhal se po telegrafní tyči a upravil tam žebřík, který dosahoval až k oknům. Tím podařilo se mu zachránit 10 až 15 osob.

Samo sebou se rozumí, že pátrá se mezi obecností po tom, kdo nese vinu hrozného neštěstí. Úředníci vojenského ministerstva ujišťují, že jim nebylo ničeho známo o bídém stavu budovy.

Nový život ve Fargo.

Fargo, Sev. Dak. 11. června. — Čilý ruch obchodní jest zde počítovat. Ačkoli ze zřícení se ještě kouří, tedy přece bylo zaměstnáno přes 400 lidí odstraňováním troskek, aby se ihned se stavbou nových budov započalo. Všechny nové budovy budou stavěny z cihel a pokud možno ohnivzdorně. Mnozí dřívě na Broadway usazení obchodníci mají zde již stany a otevřou své obchody o čtverec západněji, který obdrží jméno New Broadway. Každý jest pln naděje a vyhlídky jsou lepší než jaké byly od mnoha dní, ježto oheň oživil všechnu činnost ve zdejších obchodních. Zajímavost jest, že vklady veškerých bank byly značně větší než vyzdvížené peníze. Dokazuje to, jakou důvěru mají lidé k bankám a v obchodní budoucnost města.

Vrah Osmund.

Sing Sing, 11. června. — John E. Osmund bude zítra na elektrické stolci popraven. Čas není ještě přesně určen, avšak bude to mezi svítáním a polednem. Odsouzenec prošel pokojnou nocí. Největší část strávil čtením v bibl a dnes odpoledne navštívil jej jeho dva bratři z New Yorku, aby se s ním rozloučili. Jest úplně klidným a odevzdal se svému osudu. Vězení zřizenci praví, že v předvečer své popravy elektrickým proudem jest odhodlanějším než všichni ostatní vrazi, co na elektrické

oké židli byli popraveni. Přístroj poroben byl zkoušce a nalezen v úplném pořádku.

Železářní loupež.

Olmarron, Ken. 11. června. — Californský rybolovák č. 1. dráhy Atchison Topeka a Santa Fé západním směrem jedoucí, byl blížě tohoto místa zadržet kolem 2. hod. ráno a oloupen o \$2000. Banda lupičů skládala se z pěti mužů. Západně od Olmarron dali znamení strojvedovi, aby zastavil, a když se tak stalo, přinutili strojvedu a topiče, aby je dovedli k expresnímu vozu. Tam poručili strojvedovi, aby pomáhal expresnímu zřizenci Whitleseyovi otevřít dveře. Poslednějším se zdráhal tak učiniti načež lupiči počali stříleti skrze dveře, při čemž Whitlesey byl těžce do boku raněn. Přes to však neotevřel a lupiči musili použít dynamitu, aby se do vozu dobyli, což se jim také podařilo. Ukradli vše, na čem viděli, že má nějakou cenu. Na to dali se na koních na útěk do indianského území. Zraněný Whitlesey jest týž muž který asi před rokem u Red Rock, J. P. zmařil loupež, kterou zamýšlela Daltonova banda, při čemž byl by málem ztratil život. Deset tisíc hotových peněz a různé klenoty uschoval Whitlesey tak, že nemohly být lupiči nalezeny. Nebyl učiněn pokus oloupti cestující.

Národopisná výstava.

Jak budem zastoupeni na národopisné výstavě pražské? Bude naše zastoupení důstojným? Těmito otázkami měl by se nyní zabývat každý upřímný Čech a vlastenec, neboť, když již úmysl, výstavu onu obeslati, jednou projeven a v známost co neširší uveden byl, jest to pro nás záležitostí čestnou, aby výstava naše byla nás důstojnou, abychom jasně bratřím našim ve staré vlasti naší ukázali, že při té honbě za všemocným dollarem nevymřel ještě v prsou cit, kterýž nás k rodné vlasti naší víže. A co že by se strany krajanů konáno býti mělo, aby důstojného zastoupení docíleno bylo? Na to odpověď dáno bylo již ve vyzvání, kteréž tajemníkem Národního Výboru před několika týdny ve všech listech českých uveřejněno bylo a zároveň naznačeno to bylo v Národních Listech pražských, v nichž uvedeno v delší stati o zamýšleném obeslání výstavy národopisné Čechy americkými mezi jiným i následovní: — "Tak bude uspořádána výstava všech čes.-am. časopisů, všech v Americe vydaných českých kněh a brožur a sbírka kněh a časopisů anglických, jež jednají o národě našem; k tomu připojí se sbírka obrazů a podobizen česko-amerických redaktorů, spisovatelů a umělců. V dalším oddělení nalezneme vyobrazení snů, škol, kostelů, praporů, stejnokrojů, spolkových odznaků a pod. Velmi zajímavým bude pohled do české domácnosti zámožské. Obrazy a modely předvedou nám obydlí českých dělníků, soukromá obydlí našinců chudých, zámožných a bohatých, zařízení českých farem, od prostého drňáku až do nejspřádanější farmy." — Toho všeho a jiného více docíleno býti by mělo, má-li dopadnouti

výstava naše důstojně a věru že nutno spojenými silami pracovat neunnavně, má-li toho skutečně také v krátkém onom zbývajícím čase docíleno býti. — A co až dosud pro výstavu národopisnou vykonáno bylo? Málo toho sice, uváží-li se ale, že dosud pracováno pouze jednotlivcem a že podpora mravní, jemu poskytována, velice nepatrnou byla, nutno uznati, že sotva více vykonáno býti mohlo. Tak rozeslány dotazníky statistické do nejrůznějších osad českých a docházející odpovědi jsou opravovány, doplňovány a pravost údajů dotazy dalšími zjišťována. Na základě údajů takto získaných upravena bude velká mapa Spojených Států, znázorňující veškerý osady české v Soustátí, jakož i počet jejich obyvatelstva. Dále připravována jest a v práci se nalezají mapy států Nebraska a Kansasu, znázorňující osady české a rozlohu půdy, kteráž v rukou českých se nalezá. Sběrka časopisů a kněh, dosud v nové této vlasti naší vydaných, jest dosud slabou, neboť právě z těch kruhů, kteréž v ohledu tom nejvíce učiniti by měly a mohly, nedostalo se dosud podpory žádné. Jedinými, kteří dosud ke sbírce té ochotně přispěli, by i jedinký exemplář v knihovničce své byli co poklad chováli, jsou pánové: Vít Koupal z Crownpoint, Ind., Jan Borecký z Little Rock, Ark., J. F. Vodvárka z New London, Conn. a Josef Malý ze Sauk Centre, Minn. Čím přispěli, ohlášeno bude později. Podobně velice slabou jest dosud sbírka obrazů a podobizen, o ostatním pak, o čemž v hořejší uvedeném výňatku z Nár. Listů psáno, dosud vůbec ani ještě mluvíti nemožno. — Z toho všeho vysvítá jasně, že jest nejvyšší na čase, aby každý chutě přiložil v zájmu výstavy národopisné rukou svých ke společnému dílu, neboť jedině svorným spolupůsobením a obětavostí všeobecnou dá se žádoucího výsledku docílit.

* Požáry na venkově. Dne 2. m. m. o půl noci vypukl v Korycanech u Mělníka v usedlosti košíkáře Václava Sklenáře oheň, který tuto usedlost nejen úplně zničil, nýbrž zasáhl i střechnu chalupníka Josefa Maška, která taktéž shořela i se zásobami proutí. Sklenář čítá si škodu na 2000 zl., jest však na 2100 zl. pojištěn. Byl jakožto podezřelý zúmyslného založení ohně zatčen a dodán okresnímu soudu do vyšetřovací vazby. Mašek ntrpěl 500 zl. škody a nebyl pojištěn. — Ve Střetově u Mladé Boleslavi shořelo pět usedlostí. Poněvadž majitelové mohli své movitosti zachrániti a všichni pohořelí byli pojištěni, není způsobená škoda příliš značná. — Dne 2. m. m. vypukl v Hrdlořezích u Ml. Boleslavi oheň, jenž ztrávil usedlosti Vincence Holečka a Josefa Havelky a stodolu Josefa Neumana s hospodářským náčiním a s mlátcím strojem. Škoda páčí se na 9700 zl., pohořelí byli jen na 4050 zl. pojištěni.